

ge wiwitage mind mitte, sest Jehowa  
on mo Teed korda saatnud; saatke mind  
minnema, et ma omma Issanda jure  
lähhen. Nemmad hüüdsid siis Rebek-  
kat ja küsisid: Kas sa tahhad selle Meh-  
hega minna? ja temma ütles: Jah,  
ma tahhan minna! Se peäle saatsid  
nemmad Rebekkat minnema, ja õnnis-  
tasid teda.

§. 146. Rebekka, ja temma Tüddru-  
tud, mis temmale kasa anti istusid Kam-  
melide Selga; nenda kui seäl Made-  
sees se Pruug olli, et pikka Reisi peäl  
Kammelidega käidi, mis paljo tuggewa-  
mad on kandma, kui Hobbofed, ja san-  
di Sõmaga aitamad. Seddarwisi tul-  
lid nemmad Elieseri Seltsis, senni kui  
nemmad said Isaaki jure, kes Kanaani-  
Ma keigetaggumisses Otsas Põune pool  
siis ellas. Isaak juhtus Ohto: Ajal  
Wälja peäl ollema, kui nemmad tullid,  
ja

ja Elieser rälis seäl temmale keik, kuida  
Jummal temma Teekäimist olli lastnud  
korda minna. Ja Isaak mis Rebek-  
kat omma Emma Sara Teiki, ja wõt-  
tis tedda ennesele Naeseks, ja armastas  
tedda; ja nenda sai Isaak trööstitud  
pärast omma Emma Surma.

§. 147. Abraami Ello: Pärwad ja  
Raimio kinnitas Jummal nenda, et  
Abraam ennesele ka jälle Naese wõttis,  
Ketura nimmi, ja sesamma tõi tem-  
male jarrastikko kuus Poega Imaale  
Agga keik suur Warrandus, mis Abraa-  
mil olli, sai Isaakile; nende teiste Las-  
tele, mis temmal ollid, andis Abraam  
Andisid seält kõrwas, ja satis neid weel  
omma Ello: Pärwil omma Poja Isaaki  
jurest ärra, Pärwa: Tõusmisse pole Ho-  
niko: Male, nenda kui ta enne sedda  
Ismaeliga olli teinud (§. 129.).

§. 148. Abraam surri se peäle ärra,  
fui